

Jolka Milić:

Primoža Žagarja, se zdi, daje čudna manija. Lomi ga dobesedno firbec, kako je s spolnostjo pri elitnih možeh zlasti na domačih tleh, a tudi po svetu. Gre se skratka Havelocka Ellisa, Sorokina in Pincusa, le da ordinira javno, tako rekoč na ulici kot prodajalci srečk in kostanja.

Z raziskovalno bilko v urokavičeni, vendar nekoliko nespretni (beri neotesani) desnici in s slonokoščeno, recimo kar debelokožno taktirko v levici, dreza v slovenska in tuja splovilca kot v neobgljenega polžka iz otroške pesmice. Prijateljsko jih treplja, razgalja in ščegeče ter jih s svojim, bolj vsiljivim kot žametasto uspavalnim glasom, vzpodbuja k še večji zaupljivosti in odkritosti.

Zato predragi slovenski slavni možje, ki vam je bolj do intimne ko do obelodanjenja vaših spolnih navad, nagnjenj in razvad, pazite na svoja... mednožja. Primož Žagar prihaja. Primož Žagar že trka na vaša vrata. Še več: Visi vam že na vratu. Še huje: S prsti že žonglersko mešetari z rezo vaših hlač. Hcp. Prepozno. Ima vas že v precepu in na dlani.

Bodite čuječni, tovariši!

Primož Žagar je kot smrt: ne veš ne ure ne dneva. Doleti te pač. Zadene. Zaveš se ga šele apres coup. Ko ni več poti nazaj. Ko je že davno odbila polnoč. Magari na onem svetu kakor Veno Pilon (glej novembrske Probleme št. 95–6, strani 52–7).

Rotim vas, tovariši. Iz globočin svojega srca vam kličem: pazite na bingeljce!

Tudi ve, slavne slovenske žene, noč in dan bedite nad svojimi porcelanastimi piskerčki. Ne dočakajte „ženina“ z ugaslimi svetilkami kot nespametne svetopisemske device. Ne boste se kesale!

Kajti: Primož Žagar je že na poti. Z usodno secirko in spovedniško mesarico pod vedoželjno pazduho.

Primož Žagar je brez pardona.

Sveti Ozna pač, ki svę sazna i sve dozna.